

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de dag.
En wat een heerlijke dag! Het was twaalf
uur, onze fantastische zoon sliep net. De
miezelregen aaide de haartjes op mijn hand en
ik dacht aan jou. De mensen dansten en huppel-
den van en naar het station, en ik dacht aan jou. Ik
was op weg naar de bibliotheek in de hoop Stijloefe-
ningen van Raymond Queneau te vinden, en ik dacht
aan jou. Je was er niet, maar ik dacht aan jou. En zo
was jij er toch bij. Onze zoon sliep. Had ik dat al
gezegd? Ja dat had ik al gezegd, maar wat doet het er
toe, want ik dacht aan jou. Niets doet er toe, zo lang
ik maar aan jou kan denken. Ik liep zingend over de
planken, langs de bouwputten. De bouwvakkers be-
neden zongen met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee,
dat is onmogelijk, alles is
even lief aan jou. Ze
vraagt waar
het

ge-
bleven is. dat ze bij de
Raadhuisstraat moet zijn. Ze
kijkt om en rent een auto achterna
die zich achteruit rijdend van ons verwij-
dert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen.
Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de
computer. Volgens de online catalogus is er wel een
exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder
vriendelijke medewerker kijkt met mij mee. Maar niks.
De jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn
moet sturen. Dat doe ik. Even later krijg ik een mailtje
terug. Het boek is inderdaad aanwezig en wel op de
tweede verdieping. Waar ik de hele tijd had gekeken.
Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes
de wereld wat mooier
maken. Wacht geen se-
conde langer en
ben hier

...